

[Bertel Dahlgaard.]

jeg meddelte da forsvarsministeren, at jeg ville fremsætte forslag i den henseende, og meddelelsen gik ud til offentligheden gennem bureauet samme dag.

Så endnu kun dette: jeg beklager mig ikke overfor den højtærede minister, og jeg har forsåvidt ingen ret til at beklage mig overfor ministeren; jeg kan ikke forlange noget hensyn af ministeren forsåvidt angår fremgangsmåden ved aftale med andre partier, selvfølgelig ikke. Men jeg siger altså, at det generer mig, at man ikke kunne vise den høflighed, at man ikke traf aftalen, før den saglige forhandling derom her i tinget fandt sted.

Med hensyn til den aftale, der er truffet, tror jeg ærlig talt, at min opfattelsesevne må være ret dårlig i dag. Jeg har opfattet det sådan, at den højtærede minister og de to partier havde indgået en aftale om, at indkaldelserne skulle nedsættes på den og den måde, og — siger den højtærede minister så til tinget i dag — så skal sagen tages op til ny forhandling om tre år. Deraf sluttede jeg, at i de tre år gjaldt denne aftale. Men jeg forstår altså, at den gælder ikke i disse tre år. (*Ole Bjørn Kraft: Jo!*) Nej, det gør den ikke, det har jeg hørt. Nu vil jeg meget nødtigt have, at ministeren og de ærede medlemmer skulle komme i håndgemæng, jeg vil helst, at det foregår bag tæppet; jeg kan ikke lide den slags scener her.

Angående forlængelsen af brigadens ophold i Tyskland skal jeg blot sige, at på det område kan den højtærede minister ikke få nogen tak af mig. Denne aftale om forlængelsen af brigadens ophold i Tyskland var den første indledning til den politik, ministeriet er gået ind i militærpolitisk og udenrigspolitisk, og som jeg har været en modstander af.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at det er fuldstændig rigtigt, at det ærede medlem i et møde i finansudvalget engang i midten af marts måned — det kan godt være, det var den 15. marts — nævnte for mig, at det ærede medlem formentlig ville stille forslag om en formindskelse af indkaldelserne af værnepligtige til hæren. Det kunne ikke komme mig som nogen overraskelse. Allerede i juni måned i fjor begyndte jeg at forsyne det radikale venstres repræsentant i forsvarskommissionens 5 mands udvalg såvel som andre partiers repræsentanter i dette udvalg med materiale til belysning af spørgsmålet om, hvorvidt det ville være sagligt rimeligt at fore-

tage en reduktion af indkaldelserne. Jeg har fortsat med at forsyne det radikale venstres medlem af forsvarskommissionens 5 mands udvalg og andre partiers repræsentanter i 5 mands udvalget med materiale vedrørende forslaget og har på grundlag af dette materiale ført en lang, lang række af forhandlinger. Det radikale venstres repræsentant i forsvarskommissionens 5 mands udvalg kunne heller ikke være uvidende om, at forhandlingerne nærmede sig afslutningen. Den omstændighed, at de nærmede sig afslutningen, har jo også sat sig spor i taler, som er blevet holdt i den senere tid. Jeg fandt det derfor rimeligt, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i et møde i finansudvalget drøftede med mig spørgsmålet om formindskelse af antallet af indkaldelser, men jeg kan ikke se, hvad det har at gøre med det forhold, at jeg i går for 8 dage siden tilkaldte repræsentanter for socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og retsforbundet og bad dem tage stilling til forslag fra mig om at reducere indkaldelserne til hæren til ca. 15 000 mand, samt at jeg, dagen efter at jeg havde bedt partierne om at tage stilling til dette forslag, blev stillet overfor det forhold, at en pressemand ringede mig op i telefonen og gjorde mig bekendt med, at nu var der udsendt meddelelse om, at det radikale venstre stillede et andet forslag om formindskelse af indkaldelserne. Det er alt, hvad jeg i denne forbindelse har at pege på.

Må jeg så vedrørende spørgsmålet om, hvad der er meningen med de tre år, som står nævnt i aftalen mellem det konservative folkeparti, venstre og socialdemokratiet, sige, at vi har truffet aftale med venstre og de konservative om, at spørgsmålet om en indkaldelse af et antal på 15 600 mand senest skal tages op til drøftelse om tre år. Det er aftalen. Jeg har med fuld ret sagt, at det forhold, at vi under alle omstændigheder om tre år er parate til at drøfte spørgsmålet om indkaldelserne til hæren, til søværnet og til det nye luftvåben, hindrer naturligvis ikke partiernes bevægelsesfrihed under forhandlingerne om udformningen af den nye forsvarsordning. Det har der været fuldstændig enighed om under forhandlingerne.

Må jeg så gøre endnu en bemærkning. Jeg forstår ikke det ærede medlems formål med at bebrejde mig, at der er truffet en aftale, som er blevet til, medens det radikale venstre var repræsenteret, mellem socialdemokratiet, venstre og de konservative om, hvor stor reduktionen af indkaldelserne bør være under hensyn til de kendsgerninger, der foreligger. Der var jo mere i det forslag.